

 HARLEQUIN®

King

Shannon McKenna

Täiuslik võltskihlus

Originaali tiitel:
Shannon McKenna
His Perfect Fake Engagement
2021

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kärt Linnamägi
Toimetanud Evelin Piip
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2021 by Shannon McKenna
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2022.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D01407022
ISBN 978-9949-82-865-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kallis lugeja!

Töötasin aastaid tagasi New Yorgis administraatorina tohutult mitmekülgetes paikades, et kirjaniku- ja lauljahakatisena arveid maksta. Üks neist töökohtadest oli juhtumisi suures arhitektuurifirmas Manhattanil. Trükkides, arhiveerides ja kohvi tassides jäi üks arhitekt mulle silma. Kutsun teda Javieriks, et süütuid kaitsta. Pikk ja sünge, õlgadeni ulatuvate lopsakate mustade lokkide ja sügavate, müstiliste silmade, sametise hääle ja tohutu talendiga. Olin liiga häbelik, et temaga rääkida, peale teadete edasiandmise, aga oh sa poiss, jättis ta alles mulje! Seega pole mingi ime, et mu praegune kangelane on suure arhitektuurifirma tegevdirektor. See on austusavaldus seksikatele arhitektidele, kus iganes nädal ka on.

Raamatus „Täiuslik võltskihlus“ leiab minu tegevdirektorist kangelane Drew Maddox end keset räpast skandaali, mis ta karjääri ohtu seab, kuni ta kiire taibuga öde Ava mõtleb välja ideaalse salaplaani... teeseldud kihlus tema sõbranna Jenna Somersiga.

Head lugemist! Anna mulle teada, mida arvad!

Soojade tervitustega

Shannon McKenna

shannonmckenna.com

Esimene peatükk

„Mulle seati lõks.“

Drew Maddox oli õppinud, kuidas oma plahvatusliku onuga rääkida tasasel ja rahulikul toonil, aga täna ei aita teda siiski miski.

„Tekitatud kahju on ikka sama!“ Malcolm Maddox viskas kortsus peotäie odavaid kõmulehti, mida oli oma rusikas hoidnud, konverentsiruumi lauale. „Kõigi jaoks, kes seda näevad, oled sa kõigest kokaiini ninna tõmbav kaabakas, kellele meeldivad kaheksateistaastased! Jumal küll, miks sa üldse olid selle põhjakäinud päti juures peol? Mida sa kurat mõtlesid?“

Drew hingas välja, aeglaselt loendades. Kõmulehtede fotodel oli tema, diivanil siruli, särk lahti kistud, näol ähmane ja segaduses pilk, samas kui nahast miniseelikus noor naine kaksiraksi ta süles istus, suured rinnad liibuvad hõbedakarva pluusist välja vupsamas.

„Püüdsin sõpra aidata,“ kordas Drew. „Ta sai teada, et seal peol on ta noorem õde. Ise ta sisse ei saanud, aga teadis, et käisin selle kutiga aastaid tagasi läbi, ja palus seega mul kontrollida, kas ta õega on kõik hästi.“

„Pidime täna Hendricku ja Beviga õhtust sööma minema,“ ütles onu Malcolm raevukalt. „Kas see üldse käis sul peast läbi, enne kui sellesse segadusse sattusid?“

„Mäletan õhtusööki küll, jah,“ sõnas Drew. Hendrick Hill oli Malcolm'i kauaaegne partner ja nende arhi-

tektuurifirma Maddox Hilli kaasasutaja. Drew'le oli ta alati meeldinud, kuigi mees oli tavaliselt pinges ja tõsine.

„Siis luges Bev juuksuris olles su purjutajate orgiast Arnold Sobeli majas!“ Malcolm torkas sõrmega vastu kõmulehti. „Ta nägi oma abikaasa firma tegevdirektorit neil pornograafilistel piltidel. Need tekitasid temas õudust, Drew.“

„See polnud purjutajate orgia, onu, ja ma ei...“

„Silmakirjalik närukael!“ möirgas Malcolm. „Tal oli jultumust pritsida sülge moraali ja mulje teemal. Mis Hendrickusse puutub, pole vahet, mitu arhitektuuriauhinda ja medalit oled sa võitnud, kui ei suuda püksilukku kinni hoida. Ta arvab, et oled nüüd turvarisk, ja kui ta suudab ülejäänud juhatus veenda, on tal hääled koos, et sind kohalt tõugata, olenemata sellest, mida mina ütlen.“

„Ma tean,“ ütles Drew. „Aga mulle seati seal peol lõks. Keegi ladus oma kaardid väljamõeldult lauale.“

Malcolm urahtas tigidalt. „Mulle tundub küll, et sina oled see, kes mängib. Ja kui juhatus su lahti laseb, tunnevad kõik me kliendid vere lõhna. See on häbiväärne!“

Mulle seati lõks. Ta peab selle kordamise lõpetama. Onu Malcolm seda kuulda ei tahtnud, seega tasub tal nüüdsest pigem suu kinni hoida.

PR katastroof või mitte, ta poleks saanud midagi teisiti teha. Kui tema sõber Raisa sai teada, et keegi võttis ta õe Leticia ühele Arnold Sobeli kuulsalt pahelisele peole kaasa, kartis too nii väga, et noor naine satub majatäie purjus ja pilves *playboy*'de saagiks.

Siis ei vastanud Leticia enam telefonile ja Raisa läks täiesti paanikasse. Kui Drew poleks sekkunud, oleks ta

turvameestest mööda surunud ja ise Sobeli peole tunginud – püssiga.

See oleks halvasti lõppenud. Raisa jaoks kindlasti. Äkki kõigi jaoks.

Drew ei saanud lasta sel juhtuda.

Pärast sai ta muidugi teada, et Leticia polnud seal peol kunagi olnudki. Teda ja Raisat peteti. Sihtmärgiks oligi algusest peale olnud Drew.

Aga onu Malcolm ei tahtnud sellest kuuldagi.

„Mulle seati lõks.“ Ta teadis, et need sõnad ei aita, aga ei suutnud neid mitte korrata. „Need pildid on lavastatud. Fotograaf oli ootamas.“

„Üks asi, mida vihkan rohkem ärahellitatud kaagist, kes arvab, et maailm eksisteerib vaid tema ihade rahuldamiseks, on vingukott,“ lõrises ta onu. „Seati lõks, ma sul teen. Sa oled mereväelane, jumal hoidku! Sind niisil jalust kari poolpaljaid *show*-tüdrukuid?“

Ava, ta noorem õde, segas vahele. „Onu Malcolm, mõtle ise,“ keelitas ta. „Drew pole vingukott. Mässaja ja käkerdis, võib-olla, aga ta võtab alati kõik omaks. Ja see oli nii kaalutletud. See, kuidas need tüdrukud teda varitsesid...“

„Minu arust see küll nagu mingi varitsus välja ei näe. See näeb välja nagu üks kuradima orgia!“

„Keegi jutustab sulle lugu, onu,“ käis Ava peale. „Ära ole rumal.“

„Haa! Ma näen vaid seda, et su vend ei hooli üldse sellest, milline maine ja tulevik on firmal, mille üles ehitamiseks läks terve mu elu! Kui Hendrick kasutab oma jõudu, et juhatus eemaldaks su tegevdirectori ame-

tist, ei saa ma teda peatada. Nii et hakka oma elulookirjeldust viimistlema. Täna alates oled sa tööhil. Seisa Hendrickuga silmitsi nagu mees. Ta saab siis sulle oma otsuse öelda. Aga minule aitab, poiss. Aitab su jamast.“

Onu Malcolm marssis toast välja, kepp mütsumas. Ta püüdis efekti lisamiseks ust pauguga kinni lüüa, aga kalli hüdraulilise hinge tõttu sulgus see õrnalt delikaatse klõpsuga.

Drew kummardus ettepoole ja hõõrus oma valutavaid meelekohti. „Jätan õhtusöögi Hendrickuga vahele,“ ütles ta kurnatult. „Kellelgi pole mind selleks teadaandeks sinna vaja. Mu alanduse päevanorm on tänaseks täis.“

„Ei, ära tee nii. Niimoodi tundub, et tunnistad süüd,“ sõnas Ava mõtlikult. „Pead õhtusöögile tulema, Drew. Mul on idee.“

Drew vaatas öde ettevaatliku pilguga. „Kui miski suudaks mind praegu end kehvemini tundma panna, siis need kolm sõna su suust.“

„Ära ole möku,“ pragas Ava. „See koht vajab sind tegevdirektoriks. Sa oled Maddox Hilli uus nägu. Põrgusse, sa oled arhitektuuri uus nägu. Mitte keegi teine ei suuda juhtida neid suuri süsihappegaasi neelavate hoonete projekte, millega sa tegeled. Sina oled see, kes võitis jätkusuutliku arhitektuuri ülemaailmse auhinna ja AIA COTE'i*...“

---

* Ameerika Arhitektide Instituudi keskkonnakomisjoni auhind. Siin ja edaspidi tõlkija märkused.

„Sa ei pea püüdma mind minu elulookirjeldusega veenda, Av. Ma tean, mida see sisaldab.“

„Ja Green Academy võistluse. Ja need on vaid ökovaldkonna auhinnad,“ käis Ava peale. „Sa oled nagu mingi Härra Jätksuutlik-Ristkihtpuit-On-Meie-Tulevik. Maddox Hill ei oleks sinuta enam pädev. Kõik veel võtavad lõpuks järjekorda, et mind tänada. Küll sa näed.“

Drew'd ei üllatanud, et ta nii arvab. Tema õel on lokkis blondid juuksed, hiiglaslikud sügavsinised silmad, jalustrabav figuur, kange karisma ja ta on endast väga heal arvamusel. Ta suudab inimesi pingutusteta enda tahte allutada, eriti mehi. Drew on ainus, kes suudab talle vastu panna. Ta on siiski tema väike õde.

Kõik hakkas talle alles kohale jõudma. See, kui palju ta võis täna kaotada, ühe hoobiga. Kontrolli kõikide oma projektide üle, millest paljude kallal oli ta juba aastaid töötanud. Kõige enam vihkas ta seda, et võib kaotada projekti „Maast möödudes“, mille oli loonud koostöös Maddox Hilli Fondi robotikaosakonnaga. Tänu sellele said noored arhitektid ja insenerid võimaluse lahendada probleeme, mis takistavad inimeste elama asumist Kuule ja Marsile.

See projekt oleks nende lahkunud isale täpselt meelepärane olnud. Isa oli unistaja.

„Ma ei tahagi, et sa võluks Hendrickut või isegi onu Malcolmi,“ ütles Ava. „See on naise töö. Su kihlatu teeb raske töö ära. Sa vaid naerata ja nooguta.“

„Mis kihlatu?“ küsis Drew nõutult. „Ma pean enne tänast õhtusööki kihlatu leidma? See on liiga kõrge lattu, Av, isegi minusugusele ohjeldamatule metsikule *playboy*’le.“

„Ei, suur venna, ta on juba su jaoks leitud. See kaunis mõte sähvatas mulle onu Malcolm'i räuskamise ajal pähe. Peame sellele valejutule vastu hakkama ja mul on sellele vastupanuks ideaalne lugu. Ja ta on täna juhtumisi siinsamas lähedal!“

„Millest sa räägid? Kes on siin?“

„Su tulevane pruut,“ teatas Ava.

Šokk muutis Drew' sõnatuks. „Av, sa teed ikka nalja, eks?“

„Ei! Ajutine kihlus, muidugi. Kõigest paar kuud, et kammitsaist pääseda. Sa kohtusid temaga juba korra, kui Iraagist kodus olid, mäletad? Tulid mulle Seattle'isse ühikattappa külla. Mu toakaaslane Jenna?“

„See väike prillidega maasikablondide juustega tüdruk? See, kes mulle kannutäie sangriat kaela kallas?“

„Just nimelt. Pidin temaga kohvitama minema enne ta Wexleri presentatsiooni Curtise paviljonis täna pärastlõunal, aga onu Malcolm oli nii pöördes, et mul tuli plaane muuta ja teda rahustama tulla. Mitte et see väga aidanud oleks.“

„Mis presentatsioon?“

„Jenna on biomehaanika valdkonna insener ja lõi paar aastat tagasi oma bioonikafirma. Ta kujundab mehaanilisi jäsemeproteese. Ajuga aktiveeritavad, tehisnärvid, tunnetus. Täielik kosmoseajastu värk. Töötan nende suhtekorraldajana ja ta kandideerib Wexleri auhinnale silmapaistva töö eest biomehaanikas. Ta tegi täna komisjoni ees tutvustava esitluse. Tema eesmärk on luua taskukohaseid suure funktsionaalsusega mehaanilisi käsi, mis oleks saadaval kõigile, kes neid vajavad. Ta

on tohutult tark, sihikindel, ta hoolib... Lühidalt öeldes: ta on ideaalne.“

„Aga miks?“ raputas Drew imestusest pead. „Miks ta peaks tahtma minu heaks seda teha? Ja miks peaks keegi seda uskuma? Ja mis mõte sel on, kurat võtaks?“

„Nad jäävad seda uskuma ja see meeldib neile veel väga,“ ütles Ava. „Alahinda mind, kui julged, venna. Ma olen geenius.“

„Ma ei taha valetada,“ sõnas Drew. „See muudab mind närviliseks.“